

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **L. V.**, státní příslušnice Srbské republiky
bytem P.
zastoupená advokátkou Mgr. Azrou Drozdek
se sídlem Praha 1, Dlouhá 706/16

proti **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu**
žalovanému: **cizinců,**
se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, č. j. MV-2128-6/SO-2018,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, č. j. MV-2128-6/SO-2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupkyně žalobkyně Mgr. Azry Drozdek, advokátky.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 10. 2017, č. j. OAM-32505-18/DP-2016. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, neboť žalobkyně nesplnila podmínku dle § 42b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), když nedoložila výši úhrnného měsíčního příjmu.

II. Obsah žaloby

2. V úvodu podané žaloby žalobkyně upozornila, že podala žádost o povolení dlouhodobého pobytu za účelem sloučení s manželem. V době řízení o odvolání žalobkyně získal manžel žalobkyně zaměstnaneckou kartu. Dne 26. 1. 2018 žalobkyně upozornila žalovaného, že manželův pobyt byl vyřešen a dotazovala se na to, jakým způsobem by mělo být nyní postupováno. Žalovaný žalobkyni sdělil, že dotaz považuje za bezpředmětný. Žalobkyně měla za to, že žalovaný v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu nevzal v potaz nové skutečnosti, na které ho upozornila.
3. Dále žalobkyně namítala rozpor s § 42a zákona o pobytu cizinců. Uvedla, že žádost o pobytové oprávnění nebyla podána za účelem sloučení rodiny s nositelem, který má povolen pobyt za účelem podnikání, ale pouze s nositelem, který má povolen pobyt. Nositel oprávnění, tj. manžel žalobkyně, následně změnil účel svého pobytu na zaměstnání, a to ještě v době, kdy bylo vedeno řízení o žádosti žalobkyně. Tyto skutečnosti mohl žalovaný v rámci své úřední činnosti zjistit. Navíc o tom byl žalobkyní informován. Důvody, pro které bylo pobytové oprávnění žalobkyně zamítnuto, tj. neprokázání dostatečných finančních prostředků, tímto odpadly, neboť příjmy domácnosti žalobkyně od doby vzniku zaměstnaneckého poměru manželka dosáhly potřebné výše (33 504 Kč) měsíčně. Pracovní poměr manžela žalobkyně vznikl před vydáním napadeného rozhodnutí. Upozornila, že vzhledem k překážce litispendence nemohla podat novou žádost s totožným předmětem. Žalobkyně měla za to, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou legitimního očekávání, když o totožné věci rozhodl odlišně a když nezhodnotil okolnosti daného případu.
4. Dle žalobkyně postupem žalovaného došlo k ohrožení základních lidských práv, zejména práva na rodinný život zakotveného v čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a čl. 10 odst. 2 a čl. 32 Listiny základních práv a svobod, neboť bude-li napadené rozhodnutí vykonáno, dojde k ohrožení práv nezletilého syna žalobkyně na výchovu a péči obou rodičů, přičemž právě k zájmu nezletilého by mělo být při rozhodování přihlédnuto.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Uvedl, že pracovní poměr manžela žalobkyně vznikl v lednu 2018, a tedy žalobkyně byla povinná doložit žalovanému aktuální doklady, což neučinila. Z povahy věci není možné, aby si žalovaný uvedené doklady obstarával sám. V posuzované věci se jedná o řízení o žádosti, které ze své podstaty předpokládá aktivní účast žalobkyně na obstarávání požadovaných podkladů, neboť je v zájmu žalobkyně, aby bylo o její žádosti co nejrychleji

kladně rozhodnuto. Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 43/2003-38, a konstatoval, že každý cizinec musí pro získání povolení k pobytu na území ČR splňovat zákonné podmínky, v tomto případě je ve veřejném zájmu, aby cizinci nebyli zátěží sociálního systému.

7. Rovněž upozornil, že nebyl povinen postupovat podle § 174a zákona o pobytu cizinců. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 Azs 249/2016-47, a rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 9. 2014, č. j. 57 A 94/2013-63.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Účastníci řízení výslovně souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízeného jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Navíc soud shledal, že v daném případě byly splněny podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
10. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
 - Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
 - Podle § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.
11. Soud shledal žalobu důvodnou.
12. Soud přisvědčil námitce, podle které žalovaný postupoval v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo, že podáním ze dne 26. 1. 2018 žalobkyně upozornila žalovaného, že její manžel požádal o zaměstnaneckou kartu (č. j. OAM-22014/ZM-2017), která mu byla udělena. Zároveň žalobkyně požádala žalovaného o sdělení, jakou součinnost je z její strany nutné vyvinout, aby došlo k řádné úpravě jejího pobytového oprávnění. Pro případ, že je nutno ze strany žalobkyně učinit určité kroky, požádala žalovaného o sdělení příslušných pokynů. Na výše uvedenou žádost reagoval žalovaný sdělením ze dne 2. 2. 2018, č. j. MV-2128-3/SO-2018, ve které žalobkyni sdělil, že vezme v potaz nově nastalé skutečnosti. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.
13. Dle náhledu soudu ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobkyně upozornila žalovaného v průběhu odvolacího řízení na změnu situace u osoby, vůči níž požádala o sloučení, tj. u manžela, ke které došlo po vydání prvostupňového rozhodnutí. Řízení, ve kterém byl

pobyt manžela žalobkyně nově upraven, žalobkyně konkretizovala jednak jménem manžela a dále číslem jednacím. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že si žalovaný, musel být v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu vědom změny nastalých skutečností u žalobkyně, a to i ve vztahu k výši úhrnného měsíčního příjmu.

14. I když soud plně souhlasí se žalovaným, že řízení o žádosti je ovládáno dispoziční zásadou a předpokládá aktivní účast žalobkyně na obstarávání požadovaných dokladů, nelze v daném případě odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně nebyla v projednávaném případě pasivní. Žalobkyně totiž žalovaného požádala podáním ze dne 26. 1. 2018 o sdělení, jakou součinnost má vyvinout, aby došlo k řádné úpravě jejího pobytového oprávnění. Žalobkyně tedy hodlala svoji žádost doplnit, nevěděla však, jakým způsobem tak má se zřetelem ke změně skutkové situace učinit, a zda případně existence zaměstnaneckého poměru manžela a s tím spojená jistá minimální výše příjmu není sama o sobě dostatečnou skutečností. V tomto ohledu pak sdělení žalovaného ze dne 2. 2. 2018, č. j. MV-2128-3/SO-2018, podle kterého nově nastalé skutečnosti vezme v potaz, situaci žalobkyně nikterak neobjasnilo. Naopak z tohoto sdělení žalovaného lze nabýt dojmu, že nově nastalé skutečnosti jsou žalovanému známy z úřední činnosti, a jako k takovým jim bude přihlédnuto. K uvedenému závěru lze dospět i vzhledem ke skutečnosti, že součástí žádosti manžela žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty musela být podle § 42h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců pracovní smlouva, jejíž součástí zpravidla bývá i výše mzdy.
15. Za uvedeného stavu věci má soud za to, že bylo na žalovaném, aby v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu přihlédl k nově nastalým skutečnostem, a v případě, že dospěl k závěru, že vzhledem ke změně skutkové situace je nutno náležitosti žádosti žalobkyně doplnit, ji v souladu s § 4 odst. 2 správního řádu opětovně poučil, jak tak má učinit, a to tím spíš, že o to žalobkyně výslovně požádala. Nesdělil-li žalovaný, jakým způsobem má žalobkyně svoji žádost doplnit, zatížil své rozhodnutí vadou, neboť v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
16. Protože soud shledal, že řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, bylo stíženo vadami, nezabýval se již dalšími námitkami žalobkyně, neboť za tohoto stavu věci by to bylo předčasné.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Soud tedy žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a

z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí částku ve výši 11 228 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právní zástupkyně žalobkyně advokátky Mgr. Azry Drozdek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. května 2021

Milan Tauber v.r.

předseda senátu